

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak

w sprawie M.J.

w przedmiocie zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa,
na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 15 kwietnia 2025 r.

na skutek skargi nadzwyczajnej wniesionej przez M.J. od postanowienia Sądu
Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z 13 stycznia 2025 r., sygn. II Kp 595/24,
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.
w zw. z art. 95 pkt 2 u.SN,

pozostawia skargę nadzwyczajną bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

M.J. (dalej: „skarżący”) wniósł osobiście do Sądu Najwyższego pismo zatytułowane „Skarga Nadzwyczajna”, w którym zaskarżył postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wodzisławiu Śląskim z 10 lipca 2024 r. o odmowie wszczęcia śledztwa (sygn. akt [...]) oraz postanowienie Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim z 13 stycznia 2025 r. (II Kp 595/24).

W odpowiedzi na powyższą skargę Prokurator Generalny pismem z 24 marca 2025 r. podniósł, że skarżący nie jest podmiotem uprawnionym do złożenia skargi nadzwyczajnej, a co za tym idzie jego skarga powinna zostać pozostawiona bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga zasługuje na pozostawienie bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „u.SN”), skargę nadzwyczajną może wnieść Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej właściwości, Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Powyższy katalog jest zatem zamknięty i żaden inny podmiot, poza wymienionymi w nim, nie może zostać uznany za uprawniony do jej skutecznego wniesienia. Z uwagi na to, że skarżącemu nie przysługuje przymiot żadnego z wymienionych organów, należy uznać go za nieuprawnionego do wniesienia środka zaskarżenia, jakim jest skarga nadzwyczajna.

W zakresie nieuregulowanym przepisami powyższej ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, w zakresie spraw karnych stosuje się przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego dotyczące kasacji (art. 95 pkt 2 u.SN). Zgodnie z art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy pozostawia bez rozpoznania przyjętą kasację, jeżeli została ona wniesiona przez osobę nieuprawnioną. Z mocy art. 95 pkt 2 u.SN takie same konsekwencje wywołuje wniesienie skargi nadzwyczajnej przez osobę nieuprawnioną.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 95 pkt 2 u.SN orzekł, jak w sentencji.

ZG

[a.ł]

